

*Česká otázka na scéně plzeňského divadla v letech 1865–2010*

**Jakub Houda**

Výběr tématu, který v sobě vedle problematiky historické skrývá rovněž řadu úskalí z mezioborových disciplín, je pro diplomovou práci náročný a na autora klade zvýšené nároky. Taková je i česká otázka v plzeňském divadelnictví. Oproti zadání (do roku 2010) končí její zpracovatel J. Houda již rokem 1945 (což by již při zadání bylo pochopitelnější) a byť tuto disproporci v úvodu vysvětluje, neměla by DP slibovat něco, co posléze není naplněno. Proti struktuře díla není třeba mít výraznější námitky, ačkoli jsem někdy úplně nepochopil obsah sdělení, resp. členění (mj. s. 48 – měl by tu být odkaz na stránky DP, v nichž se o hrách pojednává). Autor skutečně obsah her prostudoval, zamyslel se nad nimi, obsah výstižně sumarizoval a zaměřil se na českou otázku v nich. Zvláštní pozornost přitom věnuje Josefu Františku Smetanovi. V podobném typu práce ovšem velmi postrádám jakékoli grafy a tabulky pro zvýšení přehlednosti, zvláště když autor sám hovoří o svém „statistickém“ zpracování. Faktografie, nakolik mohu sám posoudit, je občas chybná či nepřesná – viz s. 27, kde autor opakuje klišé o sedmadvaceti popravených pánech, ačkoli ti byli jen tři, zbytek rytíři a měšťané. Poznámky pod čarou sice dosahují téměř tří set, zdroje se však až příliš často opakují. Pokud jde o ně samotné, jsou prameny a literatura citovány občas nestandardně. Kdybych si např. v předchozím textu nepřečetl, že novinový článek pro Plzeňský deník napsal sám autor DP, ze seznamu bych se to nedověděl. Dílo M. Dačického je navíc nutno zařadit mezi prameny, resp. do edic pramenů. A proč začíná číslování až literaturou, když jsou do něho na závěr zahrnuty i internetové zdroje? Co se ale těch týče, zaslouží pochvalu, že jsou citovány skutečně adekvátní, ba odborné zdroje a nikoli stokrát omleté parafráze. Obrazovou přílohu tvoří jen 11 reprodukováných podobizen – neškodilo by přidat vlastní záběry (divadlo, pomníky, památníky...), případně i dobové snímky z představení apod. Jazyková stránka DP je uspokojivá, ačkoli se najdou gramatické chyby (mj. Bílá Hora a „bydliště Kata Mydláře“ na s. 28; současnost – s. 5), překlepy (skoro úsměvné „Židá žada“ – Žida žádá; taktéž s. 28) a stylistické neobratnosti (mj. „vždycky“ na s. 5 – lépe vždy). Z těch musím vypíchnout nadbytečné používání zvrtných zájmen a s tím souvisejících výrazů („jsem si udělal žebříček“ = jsem udělal žebříček; „je pro mě neotřelou hrou“ = stačí: je neotřelou hrou). Doporučuji rovněž nechválit si vlastní výkon jako úspěšný (s. 87), to musejí posoudit jiní.

Jinak je ale práce čtivá a obsahově solidně zvládnuta, takže ji doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

V Plzni 20. května 2013

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jan Kilián', with a stylized flourish at the end.

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.